

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ioannis Ioviani Pontani. De Aspiratione Libri duo. Charon
Dialogus. Antonius Dialogus. Activs Dialogus. Aegidius
Dialogus. Asinvs Dialogus. De Sermone Libri Sex. Belli,
Qvod Ferdinandvs Senior ...**

Pontano, Giovanni Giovano

Venetiis, 1519

De Taciturnis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12960

dem assiduo uersantur uel potius interstrepitant. Verū attigisse hæc satis fortasse hoc in loco fuerit, cum ea sine uitia, sine uirtutes minime sint aut ad Veritatem, de qua dicturi sumus, aut ad Comitatem, Vrbanitatem ue referenda. Loquaces enim uideri magis possunt Taciturnis aduersari, Taciturnitasq; ipsa Loquacitati. De quibus dicere his in libris minime propositum est nostrum.

De Taciturnis.

Illud tamen non prætermittimus. Taciturnitatem mediocritatem esse quandam, Loquacitatem excessum. Parte uero ex altera, qui tacendo excedant, eos esse sine nomine, neq; enim aut ubi, aut quantum, aut quomodo, aut quid oporteat, dum tamen taceant, pensi quicquam habent, & siquid quandoq; musitan potius quam loquuntur. Sed missatio ex ore, innutuq; constat, ac supercilij, non minusquam uerbis, & pleruq; occultu est, gigniturq; interdum ē metu, aut reverentia, nonnunquam pudore, aut stupore, non raro simulatione, ut eorū aduersarij uideatur, qui obganiunt, potius quam qui loquaces sunt. Sed querere hæc ipsa distinctius hoc (ut dictum est) loco, nostri non est propositi. Quam ob re qui mediocritatem hac ipsa in re de qua dispositio est, sequantur, quiq; ipsi sint, perquiramus. Cum enim Contentio si, atq; Assentatores ē regione penē sint constituendi, atq; ex adverso colloqui debant, medium quidem inter hos ipsos perquirendum est. Et si nomen mediocritatis eius minime est proditum, & Contentiositatem, & Adulationem extrema uerius dicamus, quam opposita, quippe quæ a medio recedat. Itaq; mediocritas ipsa querenda nobis est. Aristotle uero quanquam innominatum Græce tradat, putat tamen illum & retinere que utring; oporteat, ac servare, & ratione eadem reiçere quæ, & ubi, & quomodo opus fuerit, atq; omnino repellere, ut etiam existimet hanc ipsam mediocritatem amicitiae maxime esse similem. Quia in parte si aliquanum fortasse immorabitur, ueritatis, ac rei ipsius indagandæ gratia, sat confidimus, te (quod humanitatis est tuæ proprium) uitio id minime esse daturum.

De Delectu, qui, & qualis sit.

Et Poëtae, & scriptores rerum tum humanarum, tum naturæ uoces rebus ipsis adjiciunt, unde dictæ sunt adiectiæ, quibus proprietates, appellationsq; declarant explicitæ, & etiam finiunt. Nam hominem cum dicunt animalem esse, & rationalem et mortalem, hominem ipsum finiunt, & quæ substantia sit eius declarant. Quid cum